

nu er fremlagt, men ikke som en Tvangslov, men som en Lov, hvorved man støtter de Bestræbelser, som jeg anerkender, at Afholdsfolkene have Fortjenesten af at have fremmet.

Overfor den højtærede Minister vil jeg sige, at det er selvfølgelig forstaaeligt, at han var nødt til at fremlægge et Forslag som dette, men jeg beklager dog... Naar det ærede Medlem fra Odder (Nielsen-Grøn) er færdig med sin Samtale med Ministeren, kunde jeg maaske faa Lov til at sige dette til Ministeren. Jeg indrømmer altsaa, at Ministeren vistnok var nødt til at fremsætte Forslaget, men jeg maa alligevel fastholde min Beklagelse over, at han var nødt til det. Dog taber denne Beklagelse en Del af sin Brod ved de Udtalelser, den højtærede Minister nylig fremsatte. Jeg kan kun slutte mig til den Opfattelse af Lovforslaget, som deri kom til Orde.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløben.

Emil Petersen: Jeg skal kun henvende en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Nibe (Kvist), idet jeg forudsætter, at vi kunne faa Lejlighed til at drøfte vort Mellemværende videre i et Udvalg. Jeg kan imidlertid ikke lade henstaa uimodsagt det ærede Medlems Benægtelse af, at de Tal, man har valgt med Hensyn til, hvor mange Beværtninger der maatte være i Købstæderne, ere vilkaarlige. Der er ingen, der kan sige, om 400 eller 300 er det rigtige Tal. Jeg sagde, at man opnaaede nogle snurrige Konsekvenser, som jeg nævnede før, og det vilde det ærede Medlem heller ikke modsige. Der maa efter Lovforslaget være flere Beværtninger i en By med 9,000 Indbyggere end i en By med 10,000 Indbyggere. Det samme Resultat vil man naa, hvilket Tal man saa vælger. Det ærede Medlem kan ikke forlange af mig, at jeg skal bevise, at det er urigtige Tal; derimod maa jeg fordrø af det ærede Medlem som Ordfører for Flertallet, at han skal bevise, at det er de rigtige Tal, der ere valgte, nemlig i en større By 400 Indbyggere til en Beværtning og i en mindre By 300. Kan det ærede Medlem overbevise mig om, at det er de rigtige Tal, saa vil jeg bøje mig, men jeg siger fremdeles, at det er vilkaarligt. Men naar vi beholder den Regel, som man nu har, at Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvor mange Beværtninger der

maa være i en By, saa naa vi netop det rigtige Forhold.

Saa mener det ærede Medlem, at jo flere Beværtninger man har, jo mere frister man Befolkningen, og man maa ikke friste Befolkningen til at nyde Alkohol. Jeg er enig med det ærede Medlem i Konklusionen, vi maa ikke friste Befolkningen til at nyde Alkohol og langt mindre til at nyde den i Overmaal. Men tror det ærede Medlem, at man opnaar noget som helst ved de Regler, man her vil indføre om Indskrænkning af Beværtningerne. Lad mig nævne et Eksempel: Om man har 10 Beværtninger, hvor der er Plads til 200 i hver, eller om man har 200 med Plads til 10 i hver, kommer ud paa et. I begge Tilfælde kan der sidde 2,000 Mennesker og nyde Alkohol. Om de skulle gaa nogle Skridt længere eller kortere, er ikke afgørende. Thi de, der ville have Alkohol, finde nok, hvor den er at faa. Jeg tror ikke, man vinder noget ved disse Bestemmelser. Hvis det ærede Medlem kan overbevise mig om, at de ere fremmende for det, vi ønske, skal jeg følge ham.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lange: Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) bestred, at dette Lovforslag gjorde Indgreb i det kommunale Selvstyre. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret. Naar man ser i § 6, at efter denne Lovs Ikrafttræden kan der ikke meddeles Bevilling til Udskrænkning af stærke Drikke i Købstæder med over 10,000 Indbyggere, naar o. s. v., vil man kunne forstaa, at det er en absolut Indskrænkning i det kommunale Selvstyre, idet man ikke overlader til det kommunale Selvstyre at bestemme, hvilket Antal Gæstgiverier man ønsker. Det er det, jeg har sagt uafbrudt fra den første Dag og til nu, at det bør man efter min Mening ikke lovgive om, men overlade til det kommunale Selvstyre, idet Forholdene jo ere saa forskellige i de forskellige Byer af samme Størrelse og af forskellig Størrelse. I en By paa 3,000 Indbyggere kan Begrænsningen maaske være korrekt, fordi Byen maaske kan nøjes med 10 Restauranter; medens man i en anden By med 3,000 Indbyggere, men hvor Forholdene ere ganske anderledes, er nødt til, naar man skal have et tilfredsstillende Antal Restaurationer, at have et større Antal. Derfor mener jeg, at man